Lietas Nr. C23065014
Lietas arhīva Nr. /lietas arhīva numurs/
2015. gada 5. janvārī

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ

Madonas rajona tiesas tiesnesis D.P. Kļaviņš
2015. gada 5. janvārī, izskatot rakstveida procesā Madonā, Avotu ielā 8, civillietu /pers. C/ maza apmēra prasībā pret /pers. D/ par uzturlīdzekļu piedziņu,

konstatēja:

prasītāja, kura ir pilngadīga, iesniegusi prasību pret atbildētāju /pers. D/ par uzturlīdzekļu piedziņu. Prasītāja savam uzturam mēnesī lūgusi piedzīt 93.00 *euro* apmērā. Prasītāja turpina mācības /Nosaukums/.

Prasība pamatota ar Civillikuma 179. pantu. Prasītāja norādījusi, ka nevēlas lietas iztiesāšanu tiesas sēdē.

Prasības pieteikums līdz ar paskaidrojumu veidlapu nosūtīts atbildētājam uz prasības pieteikumā norādīto adresi. Ņemot vērā, ka sūtījums tiesā nav atgriezts, secināms, ka atbildētājs to ir saņēmis. Līdz nolēmuma pieņemšanas brīdim tiesā nav saņemti ne atbildētāja paskaidrojumi par prasību vai iebildumi pret to, ne arī pretprasība.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.^{25} panta pirmo daļu, ja puses nelūdz lietas iztiesāšanu tiesas sēdē vai tiesa neuzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, lietas par maza apmēra prasībām tiesa izskata rakstveida procesā, savlaicīgi paziņojot pusēm par datumu, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā. Šis datums uzskatāms par pilna sprieduma sastādīšanas datumu. Ņemot vērā minēto, lietas būtību, kā arī faktu, ka prasītāja nevēlas tikt uzklausīta tiesas sēdē, bet atbildētājs nav sniedzis tiesai nekāda veida paskaidrojumu, nolemts lietu izskatīt rakstveida procesā. Par to pusēm paziņots likumā noteiktajā kārtībā.

Iepazīstoties ar lietas materiāliem, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Saskaņā ar /pers. C/ dzimšanas apliecībā izdarītajiem ierakstiem viņas vecāki ir /pers. D/ un /pers. E/ (8. l.l.).

Atbilstoši Lubānas novada pašvaldības /Nosaukums/ 2014. gada 6. augusta izziņai /pers. C/ mācās /Nosaukums/ 12. klasē.

Civillikuma 179. pants nosaka, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats sevi var apgādāt.

Likuma „Par valsts pensijām" 19. panta ceturtajā daļā ietverts atzinums, ka par darba nespējīgiem uzskatāmi arī bērni, kuri mācās vai studē vispārējās, profesionālās izglītības iestādēs vai augstskolas dienas nodaļā un nav vecāki par 24 gadiem.

Saskaņā ar Civillikuma 177. panta noteikumiem bērna uzturēšana nozīmē ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērnu kopšanu un viņu izglītošanu un audzināšanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšanu, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97. panta pirmās daļas noteikumiem tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.

Tiesa vienmozīmīgi atzīst, ka /pers. C/ mācoties /Nosaukums/ rodas izdevumi. Lietā nav ziņu par to, ka prasītājai būtu pašai sava manta, no kuras būtu iespējams gūt līdzekļus, tamdēļ atbilstoši iepriekšminētā panta nosacījumiem, viņa šobrīd uzskatāma par darba nespējīgu.

Lietas materiāliem nav pievienoti materiāli, kuri apliecinātu atbildētāja ienākumu apmēru.

Tiesa atzīst, ka ar lietas materiālos esošajiem pierādījumiem nav iespējams pierādīt atbildētāja materiālo stāvokli.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93. panta pirmo daļu „Katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība."

Atbildētājs nav sniedzis paskaidrojumus par celto prasību vai cēlis pretprasību, apstrīdot bērna izcelšanos no viņa. Tāpat lietā nav iesniegti pierādījumi, ka tēvs labprātīgi sniedz materiālo atbalstu bērna uzturēšanai vai meita atrodas tēva apgādībā. Tādējādi tiesas ieskatā šobrīd nepastāv tādi tiesiskie vai faktiskie apstākļi, kas liktu apšaubīt minētās personas pienākumu sniegt uzturlīdzekļus savam bērnam.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts 2007.gada 29.augustā lietā Nr. SKC- 556 ir atzinis, ka iztulkojot LR Satversmes 92.pantu un Civilprocesa likuma 1.pantu saistībā ar Civillikuma tiesību normām, kas izriet no ģimenes tiesiskajām attiecībām, tas ir, pielietojot tiesību normu tulkošanas sistēmisko metodi, prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu bērnu uzturam, tie piedzenami no brīža, kad celta prasība tiesā, jo ar prasības celšanas brīdi attiecīgā persona uzsāk savu ar likumu garantēto civilo tiesību aizsardzības realizāciju tiesā. Līdz ar to uzturlīdzekļi piedzenami no prasības pieteikuma iesniegšanas dienas tiesā – 2014.gada 12. augusta līdz brīdim, kad prasītāja spēs pati sevi apgādāt.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43. panta pirmās daļas 3. punktu prasītāji lietās par uzturlīdzekļu piedziņu ir atbrīvoti no tiesas izdevumu samaksas. Atbilstoši Civilprocesa likuma 42. panta pirmajai daļai tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksas bijis atbrīvots, valsts ienākumos piedzenami no atbildētāja.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 34. panta pirmo daļu no atbildētāja par labu valstij piedzenama valsts nodeva par uzturlīdzekļu piedziņu 167.40 *euro* apmērā.

Pamatojoties uz iepriekšminēto un vadoties no Civillikuma 179. panta, Civilprocesa likuma 190. panta, 250^{25}. panta, tiesa

nosprieda:

prasību apmierināt pilnā apmērā,

piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus ik mēnesi 93,00 *euro* (deviņdesmit trīs *euro*) apmērā.

Uzturlīdzekļu piedziņu uzsākt no 2014. gada 12. augusta un turpināt līdz laikam, kad /pers. C/ pati spēs sevi apgādāt, taču ne ilgāk kā līdz /pers. C/ 24 (divdesmit četru) gadu vecuma sasniegšanai.

Piedzīt no /pers. D/ par labu valstij valsts nodevu 167,40 *euro* (viens simts sešdesmit septiņus *euro* 40 centus) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3.91 *euro* (trīs *euro* un 91 centa) apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Vidzemes apgabaltiesā divdesmit dienu laikā, iesniedzot sūdzību Madonas rajona tiesā.

Tiesnesis

D.P. Kļaviņš